

‘सखाराम बाईण्डर’ पूर्वी केलं. मराठी सिनेमा, मराठी, हिन्दी मालिका सुध्दा केल्या.

मराठी व्यावसायिक रंगमंचावर निर्मिती केलेली अनेक नाटक प्रायोगिक रंगमंचावर करण्याजोगी पण सारंगने ती जास्तीत जास्त प्रेक्षकांपर्यंत पोहोचावीत म्हणून पदरमोड करून व्यावसायिक रंगमंचावर सादर केली. पैशाचा हिशेब केला नाही. आता मागे वळून बघताना मी खूप समाधानात आहे. पैशापेक्षा मोठे समाधान कलाकार म्हणून मिळालं आणि आम्ही दोघही धन्य झालो.

या सगळ्याच फलित म्हणून हा सन्मान मला मिळाला असं मी समजते. खरंतर तो माझ्यापेक्षा सारंगचा आहे. त्यामुळे मी हा सन्मान त्याच्या चरणी अर्पण करते.

हा सन्मान, हे पद वर्षभराच आहे त्यात आता एप्रिलमध्ये नाट्यसंमेलन म्हणजे त्यातले चार महिने गेले. पुन्हा नोव्हेंबरमध्ये नवीन अध्यक्षपदासाठी नावे येतील व डिसेंबरमध्ये नियोजित अध्यक्ष २००८ सालासाठी नियुक्त होईल ह्या सगळ्याच भान मला आहे. त्यामुळे मी अमूक करीन तमूक करीन या वलगनां माझ्या रोखटोक स्वभावामुळे करणार नाही. मला जे मनापासून वाटत, जाणवतं ते मी व्यक्त करणार आहे. सगळ्यांची साथ मिळाली तर नाट्यसृष्टीसाठी प्रयत्न करता येतील, हे एका माणसाचे काम नाही. एकजूट नसलेल्या नाट्य व्यवसायात हे शक्य होणार आहे का?

ज्या रंगभूमीशी माझा संबंध आला, जी जवळून पाहिली, ज्यावर वावरलेही त्याबद्दल आता थोडंसं बोलते. सरळसाधं, कदाचित भाबड